

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9557** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 100, ал. 1, т. 2 и чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

М. А. С. от [населено място], чрез представител по пълномощие адв. М. С. е оспорил заповед № РД-10-290 от 27.08.2013 г. на председателя на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси"/ДА"Д."/, издадена на основание чл.100 ал.1,т.2 от Закона за държавния служител, с която жалбоподателят е отстранен от работа, считано от 28.08.2013г., до приключване на дисциплинарното производство. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Конкретно се твърди, че заповедта не е мотивирана, неправилно е посочено правното основание за издаване на оспорения акт ,предвид че освен разпоредбата на чл.100 ал.1 т.2 от ЗДСл. в нея е посочен и чл.5 ал.2 ,т.5 от У. правилник на ДА"Д.", който е неотносим в конкретния случай, тъй като се отнася за друго правомощие на административния орган.Релевира се и довод, че е при издаването и не са взети предвид и обсъдени писмените обяснения на жалбоподателя, не са събрани и оценени приложенияте към тях писмени доказателства, което представлява съществено нарушение на чл.93 ал.1 от ЗДСл. от дисциплинарно наказващия орган и на това основание заповедта следва да бъде отменена като незаконосъобразна,без спорът да се разглежда от съда по същество. Искането до съда е за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и представя писмено становище по съществото на спора. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът, изпълнителният директор на ДА "Д.", се представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата като недопустима с оглед последвалото издаване й дисциплинарно уволнение на оспорвания. При условията на евентуалност релевира доводи за неоснователност на оспорването. Моли съда да отхвърли жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, първо отделение, 20 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 171 АПК представените по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, че към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателят е заемал длъжността "директор" на Териториална дирекция „Държавен резерв“ [населено място] в ДА "Д.".

С оспорената заповед, на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и във връзка със заповед № РД-10-289/26.08.2013г. на председателя на ДА "Д.", за образуване на дисциплинарно производство срещу М. А. С., същият е отстранен от работа и му е разпоредено да предаде с протокол намиращата се в него служебна документация и стопански инвентар на съответните служебни звена в агенцията. Заповедта е належно връчена на оспорвания лично, срещу подпис на 28.08.2013г., а жалбата е изпратена по пощата на 11.09.2013г., видно от разписка за приемането и от пощенски оперетор ИПОСТ и е постъпила на 13.09.2013г. в АССГ, при което се установява, че същата е подадена в срок.

Видно от приложената към административната преписка Заповед № РД-10-289 от 26.08.2013 г., председателят на ДА "Д.", на основание чл. 96 ал. 1 от Закона за държавния служител е наредил дисциплинарния съвет да образува дисциплинарно дело срещу оспорвания С., в качеството му на директор на Териториална дирекция „Държавен резерв“ [населено място]. Наредил е на дисциплинарния съвет да изясни фактите и обстоятелствата във връзка с констатираните нарушения от проверката на Инспектората към Агенцията, разпоредена от изпълнителния директор на ДА "Д.", с негова заповед № РД-10-244/04.07.2013г. по сигнал и обективирани в доклад, вх. № 2625/27.06.2013г. и дадените обяснения, с вх. № 2625/23.08.2013г. на служителя М. С., като в законоустановения срок да представи мотивирано решение заедно с преписката.

Служебното правоотношение с жалбоподателя е прекратено със заповед № ЧР-32-1-2/25.09.2013 г. на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл. Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

Предвид така установеното от фактическа страна и при извършената проверка за законосъобразност на административния акт по реда на чл. 168 АПК съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в писмена форма, като в същия са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

Неоснователен е направеният довод, че заповедта не е мотивирана, тъй като в нея е посочено, че се издава във връзка с образувано дисциплинарно производство срещу

жалбоподателя, което съгласно приложимата в случая разпоредба - чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. е достатъчно за да може отстранения от работа държавен служител да се запознае с мотива на административния орган за издаването ѝ. Противно на изложеното в жалбата така отразеният мотив в административния акт е достатъчно ясен за адресата и кореспондира с точното правно основание за издаване на заповедта. Безспорно по делото е установено обстоятелството, че срещу жалбоподателя е било образувано дисциплинарно производство по силата на Заповед № РД-10-289/26.08.2013г. на председателя на ДА"Д.", а в ЗДСл липсва изискване това да става с определен по форма акт.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл предвижда възможност за органа по назначаването да отстрани временно държавния служител от работа, когато против него е образувано дисциплинарно дело. Нормата е диспозитивна и предоставя на административния орган при осъществяване на предвидените в закона фактически предпоставки да прецени наличието на основания за отстраняване на служителя от работа във всеки конкретен случай. Преценката на органа е по целесъобразност, поради което не подлежи на съдебен контрол. Следователно, за да възникне правото на органа по назначаването на упражни правата си по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, е достатъчно да се установи, че против служителя е образувано дисциплинарно дело, което в конкретния случай е безспорно установено. Временното отстраняване от служба не е дисциплинарно наказание, а възможна мярка срещу длъжностното лице. Смисълът на разпоредбата е да ограничи възможността на лицето, срещу което е образувано дисциплинарното дело да повлияе или да попречи поради длъжността, която заема, на развитието на воденото дисциплинарно производство. Това е в съответствие и с целта за закона за провеждане на обективно и безпристрастно дисциплинарно производство.

Както бе посочено, временното отстраняване от работа не е дисциплинарно наказание, поради което при налагането му предвидената в чл. 93, ал. 1 от ЗДСл процедура не се прилага, предвид на което неотнормирани към спора са възраженията в жалбата, касаещи приемане, обсъждането и оценката от дисциплинарна наказващия орган на дадените писмени обяснения от жалбоподателя. Тези оплаквания са релевантни към преценка на законосъобразността на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с приложимите материално правни разпоредби и без са е налице противоречие с целта на закона. Жалбата на М. А. С. срещу заповед № РД-10-290 от 27.08.2013 г. на председателя на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", с която е отстранен от работа на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото и при заявеното искане за това на ответника се следват разностите - юрисконсултско възнаграждение в размера по чл. 143, ал. 4 от АПК, което се определя от съда на 150 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 20 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. А. С. срещу заповед № РД-10-290/27.08.2013г., издадена от председателя на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни

запаси".

ОСЪЖДА М. А. С., ЕГН [ЕГН]. да заплати на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" 150 /сто и петдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от изпращането на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: